

[Gade]

sin forpligtelse og også gjort det til tiden, selv om der så ud til at være uoverstigelige vanskeligheder med at få forslaget færdig til tiden. Det lykkedes, og det er jo godt.

Når man så ser bemærkningerne igennem, bliver det så som så med den store begejstring, hvormed man modtager dette forslag. Det er ikke mange steder, man har anvendt positive formuleringer, når man har skullet beskrive det. Et af de få steder, hvor jeg har fundet en vis positivitet, er dér, hvor man skriver, at »likviditetsmæssigt vil de delvis indekserede lån – ud over den ændrede likviditetsprofil i forhold til nominallån – kunne forekomme fordelagtige på kort sigt« osv. Lidt positivt er der altså at finde i bemærkningerne, men ikke meget.

Nå, det er heldigvis ikke regeringens velvilje, vi skal leve af i denne sag, men derimod af, at de partier, der fremsatte beslutningsforslaget, har viljen til at gennemføre de tanker og den målsætning, der lå i beslutningsforslaget, nemlig at skaffe billigere lån til yngre landmænd, sådan at vi kan gå aktivt ind i diskussionen om strukturudviklingen, sådan at vi kan modvirke de mest uheldige tendenser, vi har i strukturudviklingen for tiden.

En af de ting, vi diskuterede under behandlingen af beslutningsforslaget, og som også er omtalt i bemærkningerne til forslaget, er, om dette er et brud på realrenteafgiftsforliget. Nu har SF jo ikke været med i det forlig, men vi synes, det er en udmærket lovgivning og har støttet den.

Det undrer mig lidt, at man i bemærkningerne gør så meget ud af det. Det betyder, kunne jeg høre på socialdemokratiets ordfører, at man har følt sig nødsaget til at komme med en række andre tanker og formuleringer. Det skal jeg ikke beklage, lad os kigge på dem i udvalget, det gør vi også positivt, det sagde jeg allerede, da vi diskuterede beslutningsforslaget. Det skal ikke komme an på det, for det er formålet, der er hovedsagen her. Men jeg tror nu nok, at det er lidt af et politisk trick, også fra regeringens side, at fokusere så meget på dette realrenteafgiftsforlig.

Jeg vil godt sige til den radikale ordfører, som jo er medforslagsstiller her, at det kunne være, at de radikale skulle spille stærk over for regeringen og sige noget – og dermed også hjælpe socialdemokraterne, som har været med i det forlig – sådan at vi måske

blev fri for, at det var det eneste vigtige i denne diskussion, men at det blev hovedsagen at skabe en ny finansiering, en finansieringsreform, som er et klart fremskridt, både fordi den letter vilkårene for de landmænd, der skal gå i gang, og fordi den for første gang inddrager en del af værdistigningen ved en anden afdragsprofil og dermed er et nybrud, en ny udvikling, ikke efter SFs synspunkt den ideelle, i landbrugspolitikken.

Netop derfor vil jeg opfordre de radikale til at sige, at det er det vigtige, og også at tale med store bogstaver til regeringen, når den nu fokuserer så kraftigt på forliget om realrenteafgiften.

Larsen-Ledet (RV):

Det glæder os i det radikale venstre, at det i dag er muligt at starte på forhandlingerne om nye finansieringsformer i dansk landbrug, og at vi kan gøre det på baggrund af et flertal i det høje ting. Det er udtryk for, at der i folketinget er et flertal, der er klar over, at det er nødvendigt at rette og forbedre de nuværende finansieringsforhold for dansk landbrug.

Jeg er glad for det samarbejde, der har været mellem de partier, der stod bag beslutningsforslaget. Samarbejdet har medført, at det nu er alvor, at der nu endelig tages fat på en indgående drøftelse af landbrugets finansieringsforhold. Og det bliver altså ikke skinforhandlinger. Der kan konstateres politisk vilje til at træffe beslutninger. Der er stadig mulighed for brede forhandlinger, hvis regeringspartierne vil besinde sig. Jeg er selvfølgelig glad for, at regeringen har overholdt aftalen og fremsætter lovforslaget til den aftalte tid. Men jeg havde ikke forventet, at regeringspartiernes repræsentanter ville holde begejstrede taler i dag for forslaget. Man er nok i nogen grad belastet, i hvert fald indtil videre, af alt det negative, der er sagt om forslaget og tankegangen bag.

På det radikale venstres vegne vil jeg gerne rette en opfordring til venstre og konservative om at trække i arbejdstøjet. Vi ser gerne en bred tilslutning i folketinget, og det er på tide, at man tager de forslidte plader af grammofoenen. Hvor er der saglig baggrund for at trække socialistforskrækkelsen ud af stalden? Hvilken baggrund er der for at tale om genindførelse af stavnsbåndet? Er det